

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **Ing. P. Š.**, bytem P., zastoupeného: Mgr. Michal Bernášek, advokát, se sídlem nám. Republiky 204/30, 304 09 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.1.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 2.1.2015 podanou u Městského soudu v Praze, která byla zdejšímu soudu postoupena pravomocným usnesením č.j. 1Ad 1/2015-4 ze dne 8.1.2015, se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2014 č.j. X, protože s ním nesouhlasí zejména kvůli tomu, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejsou uvedeny konkrétní okolnosti, konkrétní zjištění, které by odůvodnily posuzování míry poklesu pracovní schopnosti jako lehké funkční postižení dle položky 7b), když předtím byl hodnocen jako středně těžké postižení dle položky 7c); také bylo poukázáno na jednání otce žalobce Václava Šnebergera, kdy na základě jeho jednání bylo provedeno posouzení zdravotního stavu žalobce ještě před skončením platnosti předchozího zdravotního posudku; závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Kopie napadeného rozhodnutí byla soudu zaslána žalobcem až po výzvě zdejšího soudu.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 24.10.2014 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 5.6.2014, jímž mu byl ode dne 14.7.2014 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 15.5.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.10.2014 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 16.10.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 7b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-30%; žalobci byl přiznán střed vymezeného rozpětí, tj. 25%, vzhledem k aktuálnímu klinickému nálezu, proto nebylo možno námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.5.2014 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.10.2014 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 7b) přílohy vyhlášky, činí míra poklesu pracovní schopnosti 25%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (den zániku invalidity: 15.5.2014). Dále ze závěru založené kopie lékařské zprávy MUDr. Š. ze dne 14.5.2015 vyplývá, že k udržení současného stavu dop. dvakrát ročně pravidelně rehabilitační léčbu, a to ambulantně či LL, maximálního efektu se dosahuje reflexní terapií dle MUDr. V.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 31.3.2015 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 24.10.2014 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 24.10.2014 bylo zástupci žalobce doručeno dne 3.11.2014.*

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 19.5.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce se svým zástupcem za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce shodně s lékařem OSSZ i ČSSZ dle kapitoly VI, položky 7b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 25% a tu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila. Komise dle zdravotní dokumentace zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy žalobce prodělal v roce 2008

klíšťový zánět mozku s postižením pažních pletenců a mezižebních svalů. Po dlouhodobé a opakované rehabilitaci přetrvává hypotrofie kořenového svalstva pravé horní končetiny s mírně omezenou hybností a postencefalický syndrom s klinicky zvýšenou únavností a depresivním laděním; v oblasti krční páteře a přechodu na hrudní páteř jsou na MR přítomny degenerativní změny; v objektivním klinickém nálezu je jen lehce omezené vzpažení pravé horní končetiny, jinak je hybnost horních končetin bez omezení, je přítomna hypotrofie svalů trapézového, deltového a supraspinatus a infraspinatus vpravo, úchopová funkce obou rukou je zachována, hybnost dolních končetin není omezena, v oblasti obou bérců jsou přítomny klidné varixy; v oblasti páteře je lehký blok dolního úseku krční páteře a lehký blok bederní páteře při záklonu; stoj a chůze jsou jisté bez opory, chůze možná i po patách a špičkách. Ostatní konstatovaná zdravotní postižení (alergie na acylpyrin, tetracyklin a penicilin v anamnéze, brýlová korekce do blízka, bércové varixy) mají na míru poklesu pracovní schopnosti jen nevýznamný dopad. Žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, v setrvalých polohách páteře, trvale ve stoje či s dlouhými pochůzkami v nerovném terénu, s výraznými teplotními výkyvy, ve směnném provozu; je schopen lehčí práce s dodržením uvedených omezení; má i kvalifikační předpoklady pro výkon vhodného zaměstnání, má vysokoškolské vzdělání, znalost anglického a ruského jazyka (*uvedeno v profesním dotazníku z roku 2010*). Zánik invalidity PK MPSV stanovila shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ k datu posudkového zhodnocení při jednání na OSSZ dne 15.5.2014. Dle zprávy z rehabilitace ze dne 14.5.2015 od MUDr. Š. došlo ke zlepšení při pravidelné rehabilitační léčbě za roky 2009 – 2012, od té doby trvá současný stav, proto se komisi jeví hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ ze dne 13.5.2013 nadhodnocené, když zdravotní stav byl hodnocen srovnatelně podle položky 10, avšak jde o stav jmenovitě uvedený v položce 7 kapitoly VI přílohy vyhlášky. Komise také uvedla, že subjektivní potíže žalobce nemají co do udávané intenzity odpovídající objektivní podklad v doložených odborných nálezech, který by zdůvodňoval invaliditu. (*Stejnopis posudku PK MPSV byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 27.8.2015 se žalobce zúčastnil se svým zástupcem a setrval na podané žalobě, protože podle něho je posudek (PK MPSV) nepřezkoumatelný, ani z textu za posudkem, který se nazývá posudkové hodnocení, se nedá zjistit, na základě jakých konkrétních kritérií byl stanoven 25% pokles pracovní schopnosti; v posudkovém zhodnocení je odvolávka na zprávu MUDr. Š. ze 14.5.2015, kde se údajně hovoří o zlepšení, neuvádí se však, ke zlepšení čeho mělo dojít, ale vyplývá z ní, že se u žalobce stále jedná o středně těžký pokles celkové výkonnosti; žalovaný a posudkové orgány tvrdí, že zdravotní stav žalobce je takový, že je schopen 8 hodinové lehčí práce, ten v současné době pracuje, neboť má kancelářský výkon práce a když se pokusil pracovat tak, jak mu posudkový lékař řekl, že je schopen, tak to vedlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu; jakmile žalobce omezí nebo přeruší rehabilitaci, zdravotní stav se automaticky zhoršuje, proto není schopen pracovat 8 hodin denně a ještě k tomu podstoupit rehabilitaci. Dále žalobce uvedl, že ke zhoršení zdravotního stavu, které vedlo k pracovní neschopnosti od 25.6.2015 do 2.8.2015, došlo výlučně proto, že se pokusil pracovat v rozsahu a způsobem, který byl uveden v napadeném rozhodnutí, ale jakmile přestal v tomto rozsahu pracovat a zrehabitoval se, jeho zdravotní stav se znovu zlepšil. Žalobce také navrhl soudu, aby provedl k důkazu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti a dále, aby vyslechl prof. MUDr. F. K. a MUDr.

Z. B., kteří provedli vyšetření a zpracovali posudek posudkové komise a měli by se konkrétně vyjádřit, jakým způsobem a jaké vlivy jsou podstatné pro stanovení konkrétního procentního ohodnocení pracovní neschopnosti žalobce, kdy podle zprávy doktorky Š. došlo k zlepšení, ale jen ke zlepšení svalstva (svalstvo více narostlo a zpevnilo se), ale jinak u žalobce stále trvá funkční omezení pro patologické dýchání a trvalou únavu. Zástupce žalobce nenavrhл provedení žádných důkazů a žalobcem navržené důkazy považoval za naprosto nadbytečné, neboť posudek posudkové komise je dostačující. Vyhlášeným usnesením soud zamítl návrhy žalobce na doplnění dokazování jako nadbytečné, neboť považuje posudek PK MPSV za dostatečně srozumitelný a vypovídající. Žalobce závěrem požadoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že je nadále invalidní v prvním stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhl. č. 359/2009 Sb./.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Žalobce se žalobou domáhá ponechání nároku na invalidní důchod. Subjektivní pocit

žalobce o tom, že by mu měl být ponechán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně pro zjištěné zdravotní postižení zejména s odkazem na lékařskou zprávu MUDr. Š. (rehabilitace), však nemůže být důvodem pro ponechání invalidity a tedy i důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu lze pojištěnci ponechat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.r.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 24.10.2014*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2014 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 19.5.2015 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání, uvedena byla i pracovní rekondice zohledňující jeho zdravotní stav. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 5.6.2014, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 25% ztráta míry poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, i když žalobce je opačného názoru, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a i dle zprávy z rehabilitace ze dne 14.5.2015 MUDr. Š., jak konstatovala komise, došlo ke zlepšení při pravidelné rehabilitační léčbě za roky 2009 – 2012 a od té doby trvá současný stav, přičemž ze závěru této zprávy vyplývá, že k udržení současného stavu dop./oručena/ dvakrát ročně pravidelně rehabilitační léčba, a to ambulantně či LL (*lázeňská léčba*), maximálního efektu se dosahuje reflexní terapií dle MUDr. V. Nepochybně z těchto důvodů komise uvedla, že se jí proto jeví hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti (35%) při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ dne 13.5.2013 nadhodnocené, když zdravotní stav byl hodnocen srovnatelně podle kapitoly VI, položky 10b), jde však o stav jmenovitě uvedený v položce 7 kapitoly VI přílohy vyhlášky. Rovněž komise se vyjádřila k žalobním námitkám žalobce, z nichž žádnou neshledala důvodnou a zdůraznila, že bez ohledu na podnět otce žalobce zohlednila k datu napadeného rozhodnutí ČSSZ pouze prokázaný objektivní funkční nález projevující se omezením tělesných, smyslových nebo duševních schopností a jejich dopadem na pracovní schopnost a uvedla, že

od onemocnění klíčovou encefalitidou v roce 2008 po dlouhodobé a opakované rehabilitaci včetně lázeňského léčení došlo ke zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu žalobce, reziduální následky prodělaného onemocnění jsou lehkého stupně projevující se mírně omezenou hybností pravé horní končetiny a zvýšenou únavností. Od vyšetření psychiatrem dne 14.5.2015 (tj. po 24.10.2014) indikována medikace antidepresivem, jednalo se o 1. vyšetření na psychiatrii, dosud se na psychiatrii neléčil. Žalobce neprokázal, že je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není od 15.5.2014 invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 25% (z rozmezí 20-30%), nikoli nezbytných minimálně 35% pro ponechání invalidity prvního stupně. Soud ani nezjistil, že by byl žalobce napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, jelikož jeho zdravotní stav byl řádně posouzen (např. § 8 odst. 1, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.) příslušnými posudkovými lékaři, kteří zhodnotili obsah lékařských zpráv jeho ošetřujících lékařů a v rozporu se zákonem není ani provedení kontrolní lékařské prohlídky před skončením platnosti posudku o invaliditě jako v této věci, přičemž není rozhodující důvod, který k ní vedl, tedy ani vztah mezi žalobcem a jeho otcem, ale výsledek posudkového zhodnocení zdravotního stavu pojištěnce k rozhodnému datu dle příslušného předpisu, tj. shora uvedené přílohy vyhlášky.

Krajský soud v Plzni ze všech shora uvedených důvodů, kdy žádný z žalobních bodů neshledal důvodným, proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 5.6.2014.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. srpna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně